№ 166. Sobota 22. Lipca 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem pismem odręcznem ddto. Laxenburg 20go lipca b. r. mianować Jego Exc. tajnego radcę Agenora hr. Gołuchowskiego Namiestnikiem królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował adjunkta konceptowego Leopolda Morawetza koncepistą Namiestnictwa, adjunkta konceptowego Edmunda Romera zaś komisarzem powiatowym.

We Lwowie dnia 1. lipca 1871.

Obwieszczenie.

Uzupełniający wybór jednego członka Rady powiatowej Jarosławskiej z miasta Jarosławia rozpisuje się na 31. lipca 1871 r.

Przeprowadzeniem wyboru zajmie się Rada gminna miasta Jarosławia.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 19. lipca 1871.

Obwieszczenie.

Uzupełniający wybór jednego członka Rady powiatowej Myślenieckiej z grupy gmin wiejskich rozpisuje się na 17. sierpnia b. r.

Wybór odbędzie się w mieście powiatowym; o godzinie zaś i miejscu wyborów zawiadomieni będą wyborcy kartami legitymacyjnemi, które im doręczonemi zostaną.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie, dnia 21. lipca 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, 22. lipca.

W chwili obrad izby deputowanych nad ustawą o podwyższeniu stopy pokojowej kilkunastu pułków kawaleryi i nad budżetem wojennym dzienniki zwróciły uwagę na stosunki armii. Oczywiście głosy te były po większej części w najwyższym stopniu przychylne dla dzielnej armii austryackiej, ale nie brakło przytem także takich artykułów, których ton mniej przychylny zasługuje na bezwzględne skarcenie. Ton podobny jest niesprawiedliwym w najwyższym stopniu, gdyż armia austryacka nie jest kastą odrębną, lecz jednym szeregiem ludzi poświęcenia, którzy w każdej chwili gotowi są ginąć za ojczyznę i cesarza, a przytem najlepiej reprezentują ideę jedności monarchii austryackiej. Kto lekkomyślnie szydzi z tego zastępu obrońców ojczyzny i odmawia armii jej zasług i znaczenia, ten podkopuje wiarę w egzystencyę państwa. Podobne głosy są oczywiście wynikiem karygodnej lekkomyślności, bo złej wiary w nich dopatrzeć nie można.

Armia austryacka wszędzie znalazła zaszczytne uznanie za swe tylekroć wypróbowane bohaterstwo. W chwili katastrof i zwątpienia wypełniła sumiennie swój obowiązek, a chociaż uledz musiała mimo heroizmu lepszemu uzbrojeniu i przewadze wroga, to przecież zawsze potrafiła ocalić honor oręża austryackiego i gotową jest w każdej chwili złożyć nowe dowody swego bohaterstwa, skoro tylko ojczyzna zażąda ofiar i poświęcenia. Armia austryacka poszczycić się może całym szeregiem znakomitych wodzów, którzy ją wiedli do chwały i zaszczytów. Na jej czele stawali tacy bohaterowie jak książę Eugeniusz, Laudon, Daun, Lascy, arcyksiążę Karol, książę Schwarzenberg, Radetzky i Tegetthoff, a z żyjących jeszcze arcyksiążę Albrecht, sławny zwycięzca z pod Custozzy i baron Gablenz, bohater z pod Oeversee, Oberselk i Trautenau. Tradycya armii austryackiej poszczycić się może bogatym szeregiem świetnych zwycięztw, a Turyn, Zenta, Belgrad, Kunersdorf, Hochkirch, Kolin, Stockach, Aspern, Lipsk, Novara i Lisa są tak pięknemi pomnikami jej sławy rycerskiej, że zaćmić ich nie zdoła ani Solferino ani Königgrätz.

We Francyi każdy wita armię z sympatyą i unika wielkich aluzyi, któreby ją upokorzyć mogły. A przecież armia francuska doznała klęsk daleko boleśniejszych niż armia austryacka w r. 1866, chociaż liczbą i uzbrojeniem o wiele wyższą była od niej. W roku 1866 Austrya równocześnie prowadzić musiała dwie wojny, została przez Prusy znienacka opadniętą, i nie miała dostatecznych zapasów broni i materyału wojennego. A przecież mimo to armia południowa, flota i tyrolski korpus okryły się wiekopomną sławą, a nawet armia północna wywalczyła jedno zwycięztwo pod Trautenau. Zawierając pokój miała Austrya wówczas jeszcze dość potężny zastęp wojska pod dowództwem zwycięzcy z pod Custozzy, które mimo doznanych nieszczęść pragnęło zmierzyć się z zwycięzkim wrogiem i wstrzymać jego przeprawę przez Dunaj. Tej okoliczności zawdzięcza Austrya stosunkowo dość pomyślne warunki pokoju. Nie tak stało się we Francyi, chociaż armia francuska uważaną była za najdzielniejszą w świecie.

Nie ma tedy najmniejszego powodu utyskiwać na armię austryacką, która po dokonanej reorganizacyi jest niezawodnie jedną z najdzielniejszych w świecie. Utyskiwanie na armię byłoby niepatryotycznem i nierozsądnem, a przedewszystkiem niesprawiedliwem.

Wiedeń. Ósme posiedzenie delegacyi Rady państwa odbyło się 19. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli JEx. kanclerz państwa hr. Beust, minister wojny bar. Kuhn i minister skarbu Lonyay.

Na ławie reprezentantów rządu zasiedli: szef sekcyi Hofmann i wiceadmirał baron Pöckh.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia zabrał głos JEx. kanclerz państwa hr. Beust i rzekł:

„Obrady wysokiej delegacyi skończyły się wczoraj a wszystkie projekta do ustaw zostały załatwione. Tylko jeden projekt nie dotykający tyle potrzeb rządu co interesów całego handlu i obrotu, tymczasowo pozostał niezałatwiony. Należy się jednakże spodziewać, że sprawa szczęśliwie przejdzie przez stadyum obrad w obu ustawodawczych ciałach i że wysoka delegacya okaże się gotową załatwić ją a tem samem dać instytutowi który jest ozdobą państwa zapewnienie, że jego duch przedsiębiorczy liczyć może na poparcie ze strony reprezentacyi państwa.

„Wspólne ministerstwo pospieszyło przedłożyć Jego c. k. Apostolskiej Mości uchwały delegacyi, które też zaraz otrzymały sankcyę najwyższą.

„Mam zaszczyt przedłożyć odnośne najwyższe postanowienie.

„Zarazem otrzymałem polecenie w imieniu Najjaśniejszego Pana uwiadomić izbę z wdzięcznem uznaniem, że Najjaśniejszy Pan jest bardzo zadowolony z przebiegu tegorocznych obrad wysokiej delegacyi, które odpowiedziały oczekiwaniom Jego wypowiedzianym przy otwarciu sesyi.

„Wielce szanowni Panowie! Odkąd weszła w życie konstytucyjna instytucya delegacyi, delegacya Rady państwa zarówno jak i delegacya węgierska poznała znaczenie swego zadania i umiała uczucie lojalności pogodzić z odpowiedzialnością w obec ciała reprezentacyjnego, które ją wybrało. Za to też otrzymała uznanie monarchy.

„Ministerstwo wspólne dzisiaj ma więcej powodów niż zazwyczaj, dla których z tem oznajmieniem zadowolenia monarchy połączyć może wyraz własnego wdzięcznego uznania.

„Zdaje mi się, że nie należy poświęcać dużo słów temu uczuciu chociażby mi się nawet udało wypowiedzieć je w formie najwymowniejszej.

„Zdaje mi się, że lepiej odpowiem oczekiwaniom wysokiego zgromadzenia, jeśli oświadczę, że wspólne ministerstwo umie zdać sobie sprawę z obowiązków, które składa na nie tak wymowne okazane zaufanie i nie zapomnie, jak ważnem było dla niego przychylne wotum delegacyi i to przeświadczenie, że znalazło u niej poparcie.“

Potem zabrał głos prezydent JEx. baron Schmerling i temi przemówił słowy: Delegacya otrzymała najpiękniejszą nagrodę za swoją pracę t. j. najwyższe uznanie monarchy. Zadanie jej było obecnie nadzwyczaj trudne. Delegacya obradowała równocześnie z Radą państwa. Tylko przy wielkiem poświęceniu ze strony członków izby zadanie mogło być zadowalniająco spełnionem. Nasze zadanie było tem trudniejsze, żeśmy powiększyć musieli i dzisiaj już znaczne ciężary, włożone na opodatkowanych. Ciężary te są uciążliwe, ale mimo to nie wahaliśmy się przyjąć je, ażeby zaopatrzyć armię w konieczne potrzeby i uczynić ją gotową do boju na odparcie wszelkiej napaści.

„Daliśmy tem dowód naszego patryotyzmu i naszej lojalności. Oby ofiary te przyniosły dobre rezultaty. Dostarczyliśmy rządowi środków materyalnych do osiągnięcia celów, wyraziliśmy ministrowi spraw zewnętrznych nasze najzupełniejsze zaufanie i uznanie. Pokazało się, że między rządem a delegacyą istnieje najzupełniejsza harmonia. Być może, że nie we wszystkich punktach podobał się każdemu program hrab. Beusta, ale wszyscy niezawodnie zgodzili się na jego myśl zasadniczą, że Austrya potrzebuje pokoju, i tylko polityka zapewniająca pokój może być dla niej zbawienną. Chociaż niektórzy mają życzenia odrębne, to przecież żaden nie odważyłby się wywoływać wojny dla ich zrealizowania.

„Jednakże od kierownika polityki zagranicznej wszystko nie zawisło. Decydującą jest tu także i polityka wewnętrzna. Oby nasza polityka wewnętrzna dążyła także do pokoju, któryby zapewnił uznanie uzasadnionym życzeniom a zarazem odpowiedział potrzebom czasu. Nie należy wznawiać stosunków, nad któremi czas już przeszedł do porządku dziennego. Nie należy obudzać u sąsiednich mocarstw niedowierzań i obaw, któreby doprowadzić mogły do niebezpiecznych komplikacyi.

W dalszym ciągu swej mowy chwalił mowca wzorową administracyę wojskową a w końcu wzniósł okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który izba z uniesieniem powtórzyła.

Baron Pascotini podziękował w imieniu izby J. Ex. baronowi Schmerlingowi za jego bezstronne kierowanie obradami delegacyi.

Na tem skończyło się ostatnie posiedzenie tegorocznej sesyi delegacyi.

— W węgierskiej delegacyi, która tożsamo 19 b. m. zamkniętą została, przedłożył na ostatniem posiedzeniu J. Ex. minister skarbu Lonyay sankcyonowany preliminarz państwa i podziękował w imieniu Najjaśniejszego Pana delegacyi za jej gorliwą czynność. Baron Orczy podziękował delegacyi w imieniu kanclerza państwa za okazane zaufanie. Po przemówieniu prezydenta hr. Majlatha sesya została zamkniętą.

— Jak wiadomo, wybrała komisya konstytucyjna Izby deputowanych Rady państwa podkomitet, któremu poruczyła zestawienie zasad, według których miałaby być zredagowaną ustawa odnosząca się do rozszerzenia autonomii Galicyi i zaprowadzenia bezpośrednich wyborów do Rady państwa. Rozprawy nad tem tak długo zwlekano, iż przed odroczeniem sesyi nie mógł podkomitet złożyć swego sprawozdania nawet w komisyi. Obecnie ogłasza „Reichsrathskorrespondenz“ dosłowne sprawozdanie z wniosków podkomitetu.

Berlin. Dzienniki berlińskie zapełniają od dwóch dni łamy swe opisem uroczystego wnijścia wojsk bawarskich do Monachium w dniu 16. lipca. Ponieważ z Berlina nie ma na dziś nic ciekawego do zapisania, przeto podajemy przebieg uroczystości monachijskiej, na którą zaproszony jako naczelny dowódzca wojsk bawarskich w ostatniej wojnie, przybył z Anglii cesarzewicz niemiecki i królewicz pruski. Pogoda sprzyjała uroczystości jak najpiękniejsza, miasto w dniu tym potroiło swą ludność przybyłymi, entuzyazm był niezmierny, ze wszystkich stron rzucano korony i kwiaty, a powiewanie chustkami i okrzyki; „hurra“, nie ustawały. O godzinie 9. z rana wyjechał król do wojsk zgromadzonych na tak zwanem „Oberwiesenfeld“, które go przyjęły z wielkiem uniesieniem. Ztamtąd przebył ze świtą po za miastem drogę aż do via triumphalis, wspaniale przybranej ulicy Ludwika. Przy posągu swego dziada zajął król stanowisko z otoczeniem swojem. O zbliżaniu się wojsk do bramy Zwycięztwa oznajmił lu-

dności huk dział i ponure bicie w dzwony. Na czele pochodu maszerowało półszwadronu 1. pułku ułanów z feldzeugmeistrem księciem Luitpoldem i wszystkimi uruchomionymi oficerami sztabowymi i wyższymi, którzy nie należeli do związku III armii. Następnie jechał cesarzewicz na kasztanie trzymając buławę feldmarszałkowską w prawicy. Przy trybunie uniwersyteckiej wystąpił przeciwko niemu pierwszy burmistrz, przemówił do niego i wręczył mu w imieniu miasta koronę z wawrzynów. Cesarzewicz odpowiedział pełnym głosem: Cieszy go odebrać za armią, której przewodził, a która tyle czynów bohaterskich dokazała, odebrać wieniec z wawrzynów. Nadzieje Niemiec ziściły się w sposób, o jakim się nie marzyło nigdy, państwa niemieckie połączyły się silnie w jedno państwo i tuszy sobie porówno z wszystkimi Niemcami, że połączenie to niemieckich szczepów będzie silnem, trwałem i nierozerwalnem. W wiernem koleżeństwie broni przeciwstawiły się nieprzyjacielowi Północ i Południe utrzymanie koleżeństwa tego i w pokoju powinno być zadaniem nas wszystkich. W tej nadziei wstąpił do Monachium. Dziękuje za serdeczne, honorowe przyjęcie, jakiego doznał z wojskiem, lecz dziękuje zarazem kobietom i dziewicom za to, co uczyniły dla rannych i żołnierzy. Cień żałoby rzuca na uroczystość wspomnienie o dzielnych bohaterach, którzy życie dali za ojczyznę i poleca się pamięci narodu niemieckiego. I jeszcze raz dziękuje w imieniu niemieckiego cesarza, zjednoczonych Niemiec, które oby nieba chciały osłaniać. Niech bóg dopomoże. — Na pożegnanie podał cesarzewicz rękę burmistrzowi i dziewicom. Wkrótce po nim przejeżdżał jenerał Tann; i tego powitał pierwszy burmistrz mową. Orszak dziewic, wynoszący dwieście panien monachijskich, wręczył jenerałowi srebrny wieniec z wawrzynów. Po nim maszerowało wojsko, pomimo zmęczenia w jak najlepszym humorze. O godzinie 11 pierwszy żandarm polowy, który na czele pochodu jechał, przebył bramę Zwycięstwa a po godzinie 12 ostatni szwadron ułanów, zamykający kolumnę marszową.

Podróż ministra spraw wewnętrznych, hr. Eulenburga do Ems uważają za pozostającą w związku z uchwałami powziętemi świeżo przez ministerstwo stanu pod względami stanowiska, jakie rząd zamierza zająć w sprawie nieomylności papieża.

Cesarzowa Augusta wyjechała dnia 15. b. m. z Baden-Baden na rezydencyą do Koblencyi, dokąd przybyła wieczorem tegoż dnia. Dnia 17. odwiedziła dostojnego swego małżonka cesarza Wilhelma w Ems, dokąd nazajutrz przybyć miał także cesarzewicz, aby się udać następnie do swej familii do Anglii.

Paryż. Ks. de Ligne, prezydent senatu belgijskiego przybył do Paryża. Ztąd uda on się do Wersalu na konferencyę z Thiersem.

— W kołach politycznych i naukowych rozbierają obecnie pytanie, gdzieby przenieść fakultet medyczny i teologiczny, które dotąd jako uniwersytet francuski znajdowały się w Strasburgu. Spór się toczy przedewszystkiem co do dwóch miast, mianowicie Nancy i Lugdunu. Za dawną stolicą Lotaryngii przemawiają względy polityczne: Nancy bowiem leży niedaleko tej części Alzacyi, która do Niemiec została wcieloną, a dalej, iż z Nancy możnaby łatwiej podtrzymywać stosunki i utrwalać wpływ na kraje wcielone wskutek ostatniej wojny do Niemiec. Polityce a na ich czele członek akademii hr. d'Haussonville pracują w tym kierunku, uczeni zaś są za Lugdunem, podnosząc tę okoliczność, iż miasto Lugdun ma mieć wiele szpitalów, klinik i innych zakładów medycznych, a przytem rozporządzając ogromnemi środkami pieniężnemi byłoby nader odpowiedniem dla pomieszczenia przedewszystkiem fakultetu medycznego.

— Unia prasy paryskiej, która przy ostatnich wyborach do zgromadzenia narodowego tak świetny odniosła rezultat, chce obecnie, jak donoszą z Paryża, wziąć pod swoje kierownictwo wybory gminne. Członkom stronnictwa radykalnego chodzi w tej sprawie przedewszystkiem o to, aby do 23. b. m. jako dnia wyborów, był w Paryżu stan oblężenia zniesionym. Wiedzą oni bowiem dobrze, gdyż przekonali się o tem podczas wyborów do zgromadzenia narodowego, iż dużo wyborców, należących do ich stronnictwa, z obawy przed uwięzieniem głosować nie będzie. Dlatego było kilku skrajnych deputowanych zgromadzenia narodowego u Thiersa, który go przekonać chcieli, iż teraz zniesienie stanu oblężenia w Paryżu bardzo byłoby na czasie; lecz zdaje się, iż przed d. 23. b. m. to nie nastąpi.

— Dzienniki francuskie nie poprzestają ciągle jeszcze odzywać się w tonie, który daje pochop do zaburzeń w departamentach, zajętych przez wojska niemieckie. Świeżo znów „Constitutionnel", „France", „Salut Public" i inne przepełnione są wycieczkami przeciwko Niemcom i śmiesznemi przechwałkami, od których, jak się zdaje, część Francuzów żadne klęski nie zdołają odzwyczaić. Rząd z swej strony usiłuje w rozumnem pojmowaniu prawdziwego dobra kraju zachować z władzami niemieckiemi jak najgrzeczniejsze stosónki W tym celu pan Pouyer-Quertier w zastępstwie naczelnika rządu odwiedził jenerała Manteuffla w Compiègne, odwdzięczając mu się za najdawniejsze odwiedziny w Wersalu. Nadto wpływa rząd wszelkiemi sposobami na ukojenie rozdrażnienia ludności, a z ministerstw sypią się okólniki do prefektów, zalecające im usilne działanie w tymże kierunku. Niedawno odezwał się p. Simon, teraz zaś ogłaszają dzienniki następujący list ministra spraw wewnętrznych, wystósowany do prefekta departamentu Somme: „Wersal 10 lipca 1871. Panie prefekcie! Skutkiem ponownych przedstawień pana ministra spraw zagranicznych pan Moltke wydał rozkaz dzienny, w którym zakazuje oficerom dowodzącym oddziałami armii okupacyjnej, używania jakichkolwiek środków doraźnej represyi. Rozporządzenie to daje nieszczęśliwej ludności naszej rękojmią, jakiej dotąd nadaremnie się domagaliśmy i, jak mam nadzieję czynom samowoli, przeciw którym tak często musieliśmy protestować, położy koniec. Wszakże aby módz liczyć na ścisłe jej wykonanie, potrzeba z naszej strony, abyśmy równie energicznie jak bezstronnie śledzili i karali przestępstwa i zbrodnie, popełnione przeciw obcym żołnierzom. Czujna surowość będzie naszą najlepszą tarczą. W interesie więc ludności Twego departamentu zalecam Ci, panie prefekcie, abyś jaknajstaranniej i najgorliwiej dochodził faktów, z którychby ziomkom naszym można zrobić zarzut. Im większą okażemy gorliwość i energią w utrzymaniu powagi ustaw, tem więcej będziemy uprawnieni do wymagania, aby traktatem zapewnione prawa osobiste były szanowane. W tym celu będziesz łaskaw staranie zbierać dochodzące Cię wiadomości o wykroczeniach, jakichby się dopuścili żołnierze niemieccy. Oficerom żandarmeryi i komisarzom zechcij Pan zalecić, aby dokładnie i bez przesady podawali zażalenia i zeznania, a odpisy ich bądź łaskaw spiesznie wręczać dowódzcom oddziałów z żądaniem, aby winni zostali ukarani. Staraj się, panie prefekcie, upowszechnić przekonanie, że w obecnem położeniu naszem umiarkowanie jest pierwszym obowiązkiem obywatela i że każdy czyn drażniący może tylko powiększyć ciężar okupacyi. Jeżeli ludność rad twoich usłucha, to rząd francuski ma nadzieję że w armii okupacyjnej utrzymaną będzie surowa karność; możesz Pan być zresztą pewnym, że usprawiedliwione zażalenia znajdą u ministra spraw zagranicznych energiczne poparcie. Przyjm panie prefekcie, itd. Minister spraw wewnętrznych Lambrecht."

Zaledwie tydzień minął, jak deputowani Sabaudyi i Nicei zaręczali w zgromadzeniu narodowem za wierność i przywiązanie do Francyi swych mocodawców, aliści w samej stolicy Nicei stronnictwo włoskie zrobiło burzliwą demonstracyą przeciw Francyi i republikańskiej formie rządu. Od głośnych objawów sympatyi dla Włoch i burdy ulicznej daleko wprawdzie jeszcze do zakusu oderwania się; wszakże podobny wypadek zawsze dowodzi, że stronnictwo Francyi nieprzychylne tamże istnieje i czuje się na siłach. Kiedy deputowany Lefevre, szczerze oddany Francyi i rzeczypospolitej, na posiedzeniu komitetów wyborczych raz jeszcze przed wyjazdem do Paryża składał wyznanie wiary swej politycznej i kiedy posiedzenie to zamknięto okrzykiem: żyje Garibaldi! część tłumu zebranego przed loka- niech żyje Francya! niech żyje rzeczpospolita! niech lem, gdzie posiedzenie odbywano, podchwyciła nazwisko pustelnika z Kaprery i użyła go za godło antifrancuskiej demonstracyi. Z przed café de la Victoire wichrzyciele przenieśli się przed kawiarnią Maison Dorée i tutaj dopiero przyszło do bójki, w której jeden ze stronników Francyi ciężkie podobno miał odnieść rany. Zajście to, o którem tak rząd jak i deputowani nie lubią głośno wspominać, nie przyczyni się zapewne do osłabienia znanej niechęci pana Thiersa ku zjednoczonym Włochom.

— Mimo zbliżających się wyborów municypalnych w Paryżu nie objawia się dotąd najmniejszy ruch wyborczy. Według nowo uchwalonej ustawy Paryż pod tym względem podzielony został na 80 okręgów wyborczych, które bez względu na ilość wyborców po jednym wybierają deputowanym. Przyszła rada gminna będzie się prawdopodobnie składać z nader różnych żywiołów, jednakowoż będzie ona mimo kilku członków skrajnych stronnictw w ogóle ciałem umiarkowanych dążności. Br. Hausmann, który przez tak długi czas był nieograniczonym władzcą Paryża, kandyduje w Passy, liczącem zaledwie tysiąc a do tego konserwatywnych wyborców, gdzie prawdopodobnie kandydatura jego utrzyma się. W jednym z najbardziej załudnionym okręgu wyborczym postawiono znowu kandydaturę Ledru-Rollina, która także pewnie się utrzyma.

Rzym. Lekarze doradzają ojcu św: aby nieco wypoczął. W skutek długo trwających i licznych posłuchań jubileuszowych upadł ojciec św. bardzo na siłach. Dnia 12. b. m. przedstawiali mu się urzędnicy kuryi rzymskiej. Przyjął on ich bardzo serdecznie, przyczem wiele z nimi mówił o obecnych stosunkach. „Wasze oświadczenia — rzekł ojciec św. — uwieńczają wyrazy i objawy innych, którzy w tym duchu już przemawiali, co dla mnie jest nader przyjemnem, dla mnie, który muszę ciągle słuchać rzeczy nieprzyjemnych i być świadkiem smutnych wypadków. Bez pomocy boskiej można by wśród takich okoliczności zwątpić. Pomimo tego mam w Bogu nadzieję, który nas do zwycięztwa doprowadzi. Zwycięztwa tego może ja już nie ujrzę, będąc w tak podeszłym wieku; lecz kościół wyjdzie z tryumfem, a wszyscy nieprzyjaciele jego doznają na sobie słów Zbawiciela: „Portae inferi non praevalebunt".

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Kołokolinie w powiecie Rohatyńskim zabity został w bójce 3. b. m. włościanin Iwan Drąg. Sprawca został aresztowany. W Michalcu w powiecie Horodeńskim dnia 13. b. m. zasypani zostali gliną w jamie dwaj włościanie, z których jeden Mikołaj Pałamorczuk odusił się a drugi ocalony został. Dnia 6. b. m. utonął w Rokonyżu w powiecie Baczackim woźnica dworski Jędrzej Karascil. W Konopce w powiecie Horodeńskim utonął 10. b. m. pięcioletni chłopak. Podczas polowania na dziki 16. b. m. wójt z Pietrużan w powiecie Stryjskim zastrzelił przypadkowym sposobem leśnego Sawka Iwaniszyna. Pod Chyrowem w powiecie Staromiejskim utonął 6. b. m. w Strwiążu żyd Mortko Saller.

— Podaną wczoraj wiadomość o śmierci znakomitego pianisty śp. Tausiga uzupełniamy kilku szczegółami wyjętemi z korespondencyi „Allg. Ztg." z Lipska: „Dnia 17. b. m. rano — pisze korespondent — umarł w lipskim szpitalu na tyfus sławny uczeń Lista, Tausig. Dnia 2. b. m. był wraz Listem na koncercie Riedla towarzystwa spiewaków a po koncercie wieczorem przechadzał się na pozór bardzo wesoły w ogrodzie koło „Hotel de Prusse". Zaraz potem zachorował niebezpiecznie, przeniesiony został z hotelu do szpitalu, gdzie umarł po 14. dniowej chorobie mimo największych wysileń lekarzy. Muzykalny Lipsk odda przy pogrzebie zasłużony hołd welkiemu talentowi."

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 30. czerwca 1871 w mieście Lwowie). Dzieci: 91 Wojciech Kostowicz, l. $^{2}/_{12}$, na konwulsyę. Na brak sił żywotnych: 92 Aniela Rudnicka, 3 dni, 93 Jan Krawczyk 3 dni, 94 Adolf Begiński, 11 dni, 95 Jan Dziumiński, 8 dni, 96 Helena Pelz, l. $^{7}/_{12}$, 97 Marya i Antonina Jasik, 4 godzin, 98 Michał Kilar, 5 minut. 99 Juliusz Koper, od strzelców, l. 24, na tuberkuły. 100 Piotr Kołkieniewicz, dziecko, 4 godzin, na brak sił. 101 Jan Marsz, od strzelców, l. 21, na zapalenie płuc. Na tuberkuły: 102 Jan Raisner, inwalida, l. 45. 103 Angello Jacoppi, inwalida, l. 47, 104 Stanisław Gorczak, od 80 Infant., l. 25, 105 Karol Burda, od artyleryi, l. 21. 106 Franciszek Dedek, od artyleryi, l. 21, na zapalenie wątroby. 107 Matiasz Swiczewski, inwalid, l. 41, na suchoty. 108 Antoni Tyniec, inwalid, l. 28, na słabość Brigtha. Więźnie, na gorączkę trawiącą: 109 Zofia Małuszkiewicz, l. 21, 110 Pańko Bielecki, l. 45, 111 Marya Siwak, l. 51. 112 Łukasz Zelmanowicz. l. 34, na suchoty. 113 Mechel Buksbaum, faktor, l. 77, ze starości. 114 Mordsche Kifscheies, stolarz, l. 72, na paraliż. 112 Brandel Lewenherz, wdowa kupca, l. 72, na zapalenie płuc. 116 Šara Kulik, tandyciarka, l. 28, na gruźlicę. 117 Mojżesz Roth, faktor, l. 24, na gruźlicę. 118 Nehemiasz Mütz, syn kupca, l. 4$^{6}/_{12}$, na zapalenie mózgu. 119 Lea Weiss, dziecię, l. $^{8}/_{12}$, na wodę w głowie. Na grźlicę: 120 Salomon Helin, student, l. 20, 121 Perl Mark, faktor, l. 51, 122 Abraham Dikman, więzień, l. 24. 123 Pesel Striks, dziecię, l. $^{4}/_{12}$, na suchoty. 124 Sime Wischek, l. $^{4}/_{12}$, na suchoty. Na zapalenie mózgu: 125 Sara Chirer, wyrob., l. 35. Dzieci: 126 Lipce Samueli, l. 2, 127 Chaje Karnist, l. $^{4}/_{12}$, 128 Liebe Awersbach, l. 1$^{7}/_{12}$, na puchliznę. 129 Mendel Goldberg, 9 dni, na zapalenie płuc. Na konwulsye: 130 Abraham Gril, 12 dni, 131 Ozyasz Ralk, l. 3, 132 Jakób Wolisch, l. $^{11}/_{12}$, 133 Hersch Donnerkeil, 6 tygodni, 134 Jülle Schüller, l. 1$^{3}/_{12}$, na biegunkę. Z braku sił żywotnych: 135 N. Scher, 3 dni, 136 N. Bares, 2 godzin, 137 N. Fridrich, 3 dni, 138 Lustig, 14 dni. 139 Josel Molder, 8 dni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Monasterzyska		Buczacz		Skałat		Grzymałów		Sambor	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	22	4	28	3	74	4	—	4	60
„ żyta	2	78	2	55	1	88	2	—	3	22
„ jęczmienia	2	37	2	29	1	84	2	2	2	50
„ owsa	1	85	1	75	1	44	1	56	1	97
„ grochu	2	92	3	20	2	8	2	75	2	41
„ hreczki	2	65	2	68	2	32	2	20	2	26
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	—	—	—	—	96	—	75	1	30
Cetnar siana	1	20	1	80	1	70	-	85	1	27
Sąg drzewa twardego	5	—	7	—	6	50	6	50	9	—
„ „ miękkiego	4	—	6	—	3	75	6	—	5	80
Funt mięsa wołowego	—	17	—	16	—	16	—	16	—	20
Miara wina	—	60	—	80	1	24	—	—	1	24
„ piwa	—	—	—	—	—	24	—	—	—	24
Wyrobnik z wiktem	—	35	—	25	—	45	—	40	—	—
„ bez wiktu	—	50	—	40	—	70	—	58	—	64

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Berlin 21. lipca Według doniesienia urzędu kanclerskiego, nadeszły do wczoraj wieczór 462 milionów franków, jako wypłata pierwszej półmiliardowej raty wynagrodzenia kosztów wojennych ze strony francuskiej.

Paryż 20. lipca. Komisya budżetowa podwyższyła proponowany stępel od drobnych dzienników na $1^1/_2$ centima W fabryce nabojów w Vincennes obawiają się dalszych wybuchów.

Paryż 21. lipca. Thiers żąda w komisyi odroczenia projektu o zniesieniu gwardyi narodowej aż do czasu wzięcia pod obrady sprawy reorganizacyi wojskowej. Zgromadzenie narodowe po uchwaleniu podatków, zapewne d. 5. sierpnia rozpocznie ferye. Zaprzeczają pogłosce o dymisyi ministra skarbu Pouyer-Quertier.

Londyn, 20. lipca. W niedzielę odbędzie się zgromadzenie demokratów w Hydeparku z powodu rocznicy demonstracyi reformistycznej z r. 1866. „Times" otrzymał wiadomość z Mexyku, że Juarez, jeśli zostanie ponownie wybrany prezydentem, będzie miał za sobą większość w kongresie. „Times" potępia zasady skrajne, których broni jenerał Faidherbe w broszurze swojej militarnej, którą poświęcił Gambecie. „Standard" donosi, że Gladstone zrobi dziś wieczór oświadczenie w parlamencie z powodu projektu ustawy o reorganizacyi armii. We środę ma pojawić się na targu pieniężnym nowa pożyczka turecka.

Londyn 21. lipca. W obu izbach parlamentu złożono oświadczenie rządu, iż królowa za poradą gabinetu znosi, począwszy od 1go listopada 1871, kupno stopni oficerskich w wojsku.

Florencya 20 lipca. Bezzasadnem jest doniesienie dzienników paryskich, jakoby jenerał Lamarmora wyjechał do Berlina w tajnej misyi.

Zürich 20. lipca. „Züricher Ztg." podaje telegram z Genewy, że członek komuny paryskiej Rozoua został tam aresztowany na żądanie rządu francuskiego, za upoważnieniem Rady związkowej szwajcarskiej.

Bukarest 20. lipca. Senat poszedł za uchwałą izby deputowanych pod względem kolei żelaznych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21 lipca.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Konarski S., z Wietrzna. — Cywiński Ign., z Ostowca. — Millo A., z Multan. — Pałkowski Władysław z Wołynia.

Hotel europejski: P. Ruczkowski J, c. k. major, z Pletenic

Hotel angielski: Pp. Czarnecki J, z Kaczanówki. — Poten K, z Olszanki — Skawiński W., z Białka w Królestwie.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21 lipca.

Pp. Br. Biłow A., do Krakowa. — Br. Kapri W., do Wiednia. — Gotz Iwan, c. ros. pułkownik, do Rossyi. — Grocholski W., c. k. kapit., do Wiednia. — Kowalski Innoc., notar., do Birczy. — Morawiecki M., do Złoczowa. Jauocha A., do Strzylcza. — Piotrowski A, do Krakowa. — Rądliński K., do Koziny. — Serwatowski T., do Bucniowa. — Sograwsky D., do Wiednia. — Zwoliński J., do Bryńca.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g. 6 m. 42	rano.
„ „ „	o „ 8 „ 7	wieczór.
„ „ „	o „ 3 „ 30	rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec	o „ 8 „ 32	rano.
„ „ „	o „ 12 „ 20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „ 8 „ 52	rano.
„ „ „	o „ 11 „ 50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g. 7 m. 37	rano.
„ „ „	o „ 11 „ —	wieczór.
„ „ „	o „ 8 „ —	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „ 7 „ —	wieczór.
„ „ „	o „ 2 „ 30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „ 7 „ 24	wieczór.
„ „ „	o „ 2 „ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g. 9 m. 11	rano.
„ „	o „ 12 „ 12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „ 6 „ 53	wieczór.
„ „	o „ 2 „ 19	w nocy

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lipcu 1871

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
20	728.95	724·80	726·13	726 63	19·5	28·0	19·6	22·37	14 8	15·3	13·6	14·57	88	55	81	74 7	7	6	8	7 0	O 1	W 4	W 2	5	6	6	5·7	2·26 ↕

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni: płacą	Kurs ostatni: żądają
	Złote austryackie			
D. 21. lipca. Południowy. Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	— —	— —	246 50	247 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	174 25	175 50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	— —	— —	120 50	122 50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	84 75	85 25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 25	75 75
Banku hip. gal.	— —	— —	89 75	90 15
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— -	91 —	91 75
Oblig. indemn. gal.	— —	-	75 —	75 50
„ W. Ks. Krak.	— —	—	— —	— -
„ Księstwa Bukowiny	— —	— -	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 75	5 82
„ cesarski	— —	— —	5 78	5 85
Napoleondor	— —	— —	9 76	9 85
Pół imperyał rosyjski	— —	— -	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	- —	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 $62^1/_4$	1 $63^1/_4$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 83	1 84
srebro	— —	— —	121 25	122 75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lipca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.10	69.20
od kwietnia do października po 5%	69.10	69.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4^1/_2$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	295.—	296.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	294.50	295.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.50	101 80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	111.75	112.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	129.—	129.25
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74 25
Galicyi	74.75	75.30
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	75.75	76.50
Węgier	79.70	80.-
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	252.—	252 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	284.30	284 50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	930.—	935.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	766.—	768.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	575.—	577.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.75	220.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2140	2145
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	245.75	246.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.50	174.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	409.50	410 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.30	179.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.30	106 60
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.80	92.—
Węgier. Towar. ziemskie po $5^1/_2$%	89.30	89.70
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	106.75	107 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.—	101 50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	175.—	175.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	119.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.—	103.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.40	103.50
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.—	123.—
Paryż za 100 fr.	48.15	48 20

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.81	5.83
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.80	9.81
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.30	121.60

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	85
„ „ w srebrze	69	15
Losy z 1860 roku	101	70
Akcye banku wiedeńskiego	769	—
„ „ kredytowego	285	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	05
Srebro	121	50
Napoleondor	9	84
Dukat	5	$83^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1620 3—3)

Edykt.

Nr. 25807. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszym edyktem do wiadomości iż uchwałą z dnia 11. stycznia 1871 l 64386 w sprawie Samuela Rissa przeciw Ignacemu Kalicińskiemu pt 761 złr. zpn. w celu zaspokojenia tejże sumy wekslowej wraz z 6% odsetkami od dnia 2. maja 1866 bieżącemi tudzież kosztami sądowemi w kwocie 9 złr. 37 ct., 3 złr. 8 ct, 3 złr. 53 ct. i 8 złr 67 ct. po odtrąceniu jednakże uczynionej już częściowej spłaty 387 złr. $86^1/_2$ ct. w. a. egzekucyjna publiczna sprzedaż sumy 2800 złr. na dłużnika Ignacego Kalicińskiego w stanie biernym realności w Krakowie pod l. 79/17 w dzielnicy V gminy VII Kleparz hipotekowanej a powyższej pretensyi Samuela Rissa na hipotekę służącej dozwoloną została i taż egzekucyjna sprzedaż rzeczonej sumy w skutek uchwały z dnia 21. czerwca 1871 l. 25807 w tutejszym c. k. sądzie krajowym w dwóch terminach a to na dniu 25. sierpnia 1871 i na dniu 22. września 1871 o godzinie 9 zrana pod następującemi warunkami się odbędzie:

Za cenę wywołania ponowi się wartość nominalna sprzedać się mającej sumy 2800 złpol. czyli 735 złr. w. a. zaś 10tą część ceny wywołania na wadium.

O tem się uwiadamia strony sporne, c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie tudzież p. Petronelę Kalicińską z miejsca pobytu niewiadomą, niemniej też wszystkich wierzycieli, którzy by po 7. grudnia 1869 prawo zastawu, na rzeczoną summę 2800 złpol. uzyskali lub którymby uchwała licytacyjna wcale lub też na czas doręczoną być nie mogła z ustanowieniem kuratora ustanowionego w osobie p. adw. dra. Czemeryńskiego z zastępstwem p. adw. dra. Chęcińskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 21. lipca 1871.

(1697)

Edykt.

L. 37277. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 3go lipca 1871 uwidocznione zostały przy firmie: „c. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny

1. Zamianowanie członków Rady nadzorczej Jego Ekscelencyi Alfreda Józefa hr. Potockiego, Dra. Juliusza Kolischera i Tomasza hr. Stadnickiego w miejsce wystąpionych członków: Jego Ekscelencyi Agenora hr. Gołuchowskiego, Józefa Kolischera i Jana hr. Załuskiego.

Wybór Jego Ekcelencyi Alfreda Józefa hrab. Potockiego prezydentem i Włodymierza hr. Borkowskiego wiceprezydentem Rady nadzorczej.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 12. lipca 1871.

(1682 1—3) **E d y k t.**

L. 33491. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Henryk Laneri przeciw Samuelowi Huszayg czyli Hussagh. tudzież jego domniemanemu prawonabywcy panu Stefanowi Huszayg czyli Hussagh i gminie miasta Lwowa o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. $178^{2}/_{4}$ sum 327 w. w. 381 zł. 30 kr. w a. i 599 zł. 30 kr. w. a Dom. 47. p. 96. n. 31. i 32. on. i p. 97. n. 33. on. intabulowanych wraz z atrybucyą dla taks miejskich w kwocie 6 zł. 48 kr. m. k. Dom. 65. 138. n. 109. on. uwidocznioną, jakoteż z adnotacyą sekwestracyi i suboneracyą taksami miejskiemi w ilościach 6 złr 15 kr. i 33 złr. m. k. z przyn. dnia 16go czerwca 1871 do l. 33491 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 8. sierpnia 1871 o 10. godzinie rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Samuela Huszagh czyli Huszayg i Stefana Huszagh czyli Hussagh jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszta i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Diamanda kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1871.

(1683 1—3) **E d y k t.**

L. 34670. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pan Henryk Laneri przeciw tym osobom, któreby z adnotowanej Dom. 50. pag. 220. n. 80. on. i pag 221. n. 82. on. sekwestracyi dochodów realności we Lwowie pod l. $178^{2}/_{4}$ położonej jakie prawa nabyli i o uznanie praw w stanie biernym realności we Lwowie pod liczbą $178^{2}/_{4}$ w pozycyach Dom. 50. pag. 220. n. 80. on. i pag. 221. n. 82. on. uwidocznionych za zgasłe i o ekstabulacyę tych praw dnia 21. czerwca 1871 do l. 34670 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 8. sierpnia 1871 o 10. godzinie rano ustanowiony został.

Ponieważ te osoby z nazwiska, życia i miejsca pobytu są nie znane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Diamanda kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, ogółem stosownych do obrony środków użyli. gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 1. lipca 1871.

(1684 1—3) **E d y k t.**

L. 31217. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż spadek po zmarłym na dniu 6. października 1813 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Antonim Górskim i po zmarłej na dn. 9. marca 1845 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Petroneli z Fiałkowskich Górskiej, 2go ślubu Gromadowskiej w tutejszym sądzie się pertraktuje.

Gdy miejsce pobytu Maryanny z Górskich zamężnej Wojcickiej, córki Antoniego i Petroneli z Fiałkowskich Górskich wiadome nie jest, wzywa się ta przeto niniejszym edyktem, aby w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie się zgłosiła i oświadczenie do powyższych spadków wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya rzeczonych spadków z ustanowionym dla niej w osobie p adwokata Dra. Gnoińskiego kuratorem, tudzież ze zgłaszającemi się innemi spadkobiercami przeprowadzoną, a przyznana jej część spadku aż do udowodnienia jej śmierci lub uznania ją za umarłą w depozycie tutejszo-sądowym przechowaną zostanie.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. lipca 1871.

(1686 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr 28758. Opróżnioną jest posada kontrolora przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym I klasy w Węgrzcu, w X klasie dyet, z roczną płacą 700 złr. wolnem pomieszkaniem lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkanie, i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej. Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.

Lwów. dnia 7. lipca 1871.

(1687 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 28759. Opróżnioną jest posada poborcy przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym I klasy w Husiatynie w X klasie dyet, z roczną płacą 700 złr. w a. wolnem pomieszkaniem lub systemizowanym dodatkiem na pomieszkaniem i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej. Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy złośonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

Lwów, dnia 7. lipca 1871.

(1688 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2360. C. k. sąd w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem celem wymuszenia zapłaty resztującej pretensyi pierwszej austryackiej kasie oszczędności w Wiedniu należącej się od Feliksa Wnorowskiego w kwocie 11993 zł. 10 ct. w. a. z procentami po 5% od dnia 2. lipca 1869 bieżącemi i kosztami, egzekucyjną sprzedaż publiczną dóbr Turza z przyległościami w obwodzie dawniej Jasielskim położonych, dłużnika Feliksa Wnorowskiego własnych, która to sprzedaż publiczna odbędzie się w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu na dwóch pierwszych terminach w dniu 1. września i 22. września 1871 r. o godz. 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1. Dobra te wraz z budynkami i z wszystkiemi do nich należącemi prawami sprzedane będą ryczałtem bez odpowiedzialności za jakość przedmiotu i ilość.

2. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w sumie 48310 złr. 15 ct jednak dobra te na tym trzecim terminie także i poniżej wartości szacunkowej sprzedane będą.

3. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium 10% od wartości szacunkowej w gotówce albo w obligacyach państwa lub kraju w listach zastawnych banku narodowego lub Towarzystwa galic. kredytowego albo w obligacyach pierwszeństwa kolei przez c. k. rząd poręczonych wedle ostatniego kursu w gazecie urzędowej wiedeńskiej umieszczonego, strona zaś egzekucyę prowadząca zostaje od złożenia wadium uwolniona, jednakże za wykazaniem, że wadium powyższe w stanie biernym jej wierzytelności zostało na pierwszem miejscu zabezpieczone

4. Wyciąg tabularny i akt detaksacyi mogą licytanci w tutejszosądowej registraturze przeglądnąć i w odpisie podnieść,

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 20 czerwca 1871 r.

(1689 1—3) **E d y k t.**

Nr. 5611. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia resztującej kwoty 100 złr. w. a. z większej kwoty 170 złr. w. a. pochodzącej, wedle zapisu kompromisarskiego i wyroku sądu polubownego z daty Dąbrowa dnia 22. października 1863 r. Markusowi Singerowi jako prawonabywcy Leizera Hudesa należącej się wraz z przyznanemi kosztami egzekucyjnemi 1 złr. 57 ct, 7 złr. 66 ct., 1 złr. 57 ct. i 8 złr. 10 ct. oraz obecnie przyznającemi dalszemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 złr. 31 ct. w. a, odbędzie się w siedzibie tutejszego sądu dnia 2. sierpnia, 4 września i 11 października 1871 r. każdym razem o godz. 9 z rana przymusowa sprzedaż realności włościańskiej dłużnika Michała Jarosza pod Nr. 21, 20 w Suchym gruncie położonej, żadnego ciała tabularnego niestanowiącej, przeszło z 8 morgów pola ornego i budynków gospodarskich składającej się pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywoławczą ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 715 złr. w. a. poniżej której ta realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każden chęć kupna mający obowiązany jest wadyum w kwocie 72 złr. w. a. na ręce komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć.

3. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisowego zajęcia i oszacowania wolno jest interesowanym w registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego

Dąbrowa, dnia 30. marca 1871.

(1690 1—3) **E d y k t**

Nr 2927 cyw. C. k. sąd powiatowy gliniański jako instancya kuratelarna oznaje za zezwoleniem c. k. sądu obwodowego złoczowskiego dto 28. czerwca b r. Nr. 4623 Semka Zotnira z Zamościa za marnotrawcę i ustanawia mu kuratora w osobie Hryńka Czorkowskiego z Zamościa — co się do publicznej podaje wiadomości.

C. k. sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 11. lipca 1871.

(1691 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1785. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje niniejszem do wiadomości. że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego jako handlowego lwowskiego z dnia 29. marca 1871 do l. 16267 w dniu 23. sierpnia 1871, w dniu 4. września 1871 i w dniu 11 września 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem odbędzię się w tymże sądzie publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 14 w Bartatowie na 650 zł. w. a. oszacowanej w sprawie egzekucyjnej p. Marcina Pioreckiego przeciw Michałowi Mesiało pto. 16 zł. w. a.

Wadyum wynosi 65 zł. w. a.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia, z tym dodatkiem, że realność pomieniona dopiero na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie i że bliższe warunki sprzedaży w registraturze tego sądu przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, dnia 5. czerwca 1871.

(1694 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1594. Przy c. k. prokuratoryi państwa w Czerniowcach jakoteż w Stanisławowie, opróżnioną została posada zastępcy prokuratora państwa z rangą VIII. klasy dyet i roczną płacą 1000 zł. w. a.

Ubiegający o jedną z tych posad mają podania swe do 10. sierpnia b. r. wnieść do c. k. nadprokuratoryi państwa wystosowane w drodze prawem przepisanej.

Od c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Lwów, dnia 21. lipca 1871.

(1698 1—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 1040. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie opróżniona jest posada dozorcy więźniów z płacą roczną 300 zł. w. a i ubiorem służbowym

Ubiegający się o tę posadę, mają wnieść podania swe do prezydyum c k. sądu krajowego we Lwowie w terminie czterotygodniowym, przy czem się uwagę kompetentów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że tylko ci, którzy prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie c k. wyższego sądu krajowego we Lwowie już uzyskali— uwzględnieni być mogą

Lwów, dnia 20. lipca 1871.

(1666 2—3) **E d y k t**

L. 11108. C. k. sąd deleg. miejski cywilny krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. spadkobierców śp. Michała Błędowskiego, a mianowicie Michała, Kunegundę, Teklę i Annę Błędowskich ich prawonabywcę, że przeciw nim Mikołaj Antoni dw im Gąsiorowski i Maryanna Popiel o uznanie przedawnienia prawa żądania sumy 115 złr. m. k. czyli 132 złr. 15 kr. m. k i przyznanie na własność przekazanej indemnizacyi dóbr Zbydniowa wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do sumarycznej rozprawy na dzień 1go sierpnia 1871 w c. k. sądzie deleg. miejskim w Krakowie wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych śp. Michała Błędowskiego spadkobierców lub prawonabywców nie jest wiadomem, przeto c k. sąd deleg. miejski w celu zastępywania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Wyrobka kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 11. lipca 1871.

(1667 2—3) **Obwieszczenie.**

L 2159. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, iż Iwan Sytar włościanin z Zubowmostu uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dn. 4go lutego 1871 l. 5707, Iwan Turko zaś także Skwerniuk zwany, włościanin ze Sielca bełzkiego uchwałą tegoż c. k. sądu krajowego z 11. marca 1871 l. 5336 za marnotrawców uznani i nad temiż kuratela ustanowioną została.

Mosty wielkie, dnia 6. lipca 1871.

(1668 2—3) **E d y k t.**

L. 2548. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że do dalszego przeprowadzenia postępowania spadkowego po Janie Zyliku, Maryannie Drykowej, Walentym Dryce i Antonim Dryce ze Stalów, ustanawia dla zmarłych spadkobierców tychże, a odnośnie dla ich mas nieobjętych. jako: dla masy spadkowej Walentego Zylika, Tomasza Zylika, Jana Zylika, Maryanny z Dryków Zylikowej, tudzież dla Wawrzyńca Zylika ze Stalów kuratora w osobie Jana Bałaty ze Stalów.

Poleca więc niewiadomym spadkobiercom tychże, aby albo zgłosili się sami w sądzie lub ustanowili innego kuratora lub też ustanowionemu kuratorowi dostarczyli wszelkich dowodów, w przeciwnym bowiem razie złe skutki, jakie z zaniedbania tego winiknąć mogą, sami sobie przypiszą.

Tarnobrzeg, dnia 11. lipca 1871.

(1669 2—3) **E d y k t.**

L. 37407. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą p. Annę Hörunter, iż w skutek wniesionego przeciw niej przez Malkę Platzker pozwu z dnia 4go lipca 1871 do l. 37407 uchwałą z dnia 5go lipca 1871 do l. 37407 nakaz płatniczy na sumę wekslową 50 zł. w. a z przyn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Józefowi Kohn doręczonym został.

Lwów, dnia 5. lipca 1871.

(1674 2—3) **C o n c u r s.**

Nr. 548. Eine Hilfsämter-Directorsstelle mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. öst. Währ. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen von der dritten Einschaltung in die Czernowitzer Zeitung bei dem Czernowitzer Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Czernowitz, am 17. Juli 1871.

(1675 2—3) **E d i k t**

Nr. 10575. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird dem seinem gegenwärtigen Aufenthaltsorte nach unbekannten Chaim Chajes hiemit bekannt gegeben, daß gegen ihn über das Gesuch des Hersch Kindler vom 17. Juli 1871 zur Z. 10575 auf Grundlage des Wechsels ddto. Stanislau 16. März 1871 der Zahlungsauftrag bezüglich der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. s. N. G. zu Gunsten des Hersch Kindler mit dem Beschluße vom Heutigen erlassen und dem für Chaim Chajes mit Substituirung des Dr. Rosenberg zum Curator bestellten Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski zugestellt worden ist.

Es ist somit Sache des Schuldners dem genannten Curator die Information zu den Einwendungen, falls er solche ersteſtatten wollte, rechtzeitig vor dem Termine zu ertheilen oder einen andern Sachwalter zu ernennen und denselben dem Gerichte rechtzeitig bekannt zu geben, widrigens er die nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, 18. Juli 1871.

(1672 2—3) **Edict.**

Nr. 7101. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Froim Halpern hiemit verständigt, daß über Ansuchen des Süsskind Horowitz auf Grund Löschungsbewilligung des Froim Halpern dd o. 18. Juni 1846, die Löschung der im Lastenstande der in Stanisławów sub CNro. 179$^3/_4$ zu seinem Gunsten haftenden aus der größeren von 100 Ducaten herrührenden Summen von 50 Duc. bewilligt worden ist und daß der diesbezügliche Tabularbescheid für ihn zu Händen des gleichzeitig bestellten Curators Hrn Advocaten Dr. Bardach zugestellt worden ist.

Vom k. k. Kreisgerichte
Stanisławów, den 8. Juli 1871

(1673 2—3) **Edykt.**

L. 13339. C. k. deleg. miejski dla spraw cywilnych w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, że Wojciech Kuciński uchwałą c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 4. lipca 1871 l. 12437, jako cierpiący na chorobę niedołęztwa umysłowego (amentia) uznany został i że mu kuratora w osobie Wincentego Wolfa ustanowiono.

Kraków, dnia 12 lipca 1871.

(1676 2—3) **Edikt.**

Nr. 10576. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem seinem gegenwärtigen Aufenthaltsorte nach unbekannten Chaim Chajes hiemit bekannt gegeben, daß über das Gesuch des Hersch Kindler vom 17ten Juli 1871 zur Zahl 10570 auf Grundlage des Wechsels ddto. Stanislau 16ten März 1871 dem Chaim Chajes die Zahlung der Wechselsumme von 123 fl. öst. Währ. s. N. G. binnen drei Tagen an Hersch Kindler aufgetragen wurde, und daß dieser Zahlungsauftrag dem für Chaim Chajes mit Substituirung des Herrn Dr. Rosenberg zum Curator bestellten Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski zugestellt worden ist.

Es ist somit Sache des Schuldners dem genannten Curator die Information zu den Einwendungen, falls er solche erstatten wolle rechtzeitig vor dem Termine zu ertheilen, oder einen anderen Sachwalter zu ernennen und demselben dem Gerichte rechtzeitig bekannt zu geben, widrigens er die nachtheiligen Folgen selbst zu tragen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Stanisławów, am 18. Juni 1871.

(1677 2—3) **Edykt.**

Nr. 10076 cyw. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wexlowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Karola Biesiadowskiego, iż na prośbę Getzla Weiss wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 złr. w. a. z pn. że dla niego p. adwokata Wurzla z substytucyą p. adw. Bardacha kuratorem ustanowiono, i że nakaz zapłaty dla niego do rąk kuratora doręczony został.

Z c. k. Sądu powiatowego
Stanisławów, dnia 12. lipca 1871.

(1678 2—3) **Edykt.**

Nr. 7670 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, iż na żądanie p. Rypsyny Piątkiewiczowej celem zaspokojenia sumy wekslowej 700 złr. w. a. z 6% odsetkami od 25. października 1869 kosztami w kwocie 9 złr. 38 ct., 2 złr. 73 ct., 23 złr. 37 ct. i 5 złr. 33 ct. w. a. przymusowa sprzedaż licytacyjna realności pod Nr. 789 w Tarnopolu położonej, dłużnika p. Wincentego Hermakiewicza własnej dozwoloną została, która to publiczna sprzedaż w tymże sądzie tylko w jednym terminie dnia 31. sierpnia 1871 o godzinie 10 przed południem się odbędzie, przy której realność powyższą nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. — Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg z ksiąg tabularnych w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Do tej licytacyi zaprasza się mających chęć kupienia.

Tarnopol, dnia 30. czerwca 1871.

(1679 2—3) **Edykt.**

Nr. 1252 cyw. C. k. sąd powiatowy kęcki podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi p. Maryi Łowczyńskiej przeciw p. Franciszkowi Wundererowi o 350 złr. w. a. z kosztami exekucyjnemi 9 złr. 11 ct. w. a., 6 złr. 12 ct. w. a., 28 złr. 83 ct. w. a. i dalszemi, dozwala się exekucyjną sprzedaż realności Nr. 491 w Kętach położonej p. Franciszka Wunderera własnej, a wedle ks. gł. Gm. Kęty T. IV fol. 100 i następ. pretensyi powyższej za zastaw służącej; w terminie trzecim w dniu 15. września 1871 o 10 godzinie przed południem w gmachu c. k. sądu powiatowego odbyć się mającą. Realność ta będzie na tym terminie sprzedaną poniżej ceny szacunkowej; wadyum wynosi 78 złr. w. a — Reszta warunków i wyciąg tabularny, tudzież akt oszacowania mogą być przejrzane w sądzie, a podatki w kasie w Biały.

O tem zawiadamia się świadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś niewiadomych, lub tych którym niniejsza rezolucya wcześnie nie mogłaby być doręczoną lub którzyby po 4. października 1870 na hipotekę weszli do rąk kuratora p. notariusza Brzeskiego.

C. k. sąd powiatowy.
Kęty, dnia 20. czerwca 1871.

(1680 2—3) **Edykt.**

Nr. 2764. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie zawiadamia niniejszem, że na dniu 31. lipca 1871 o 10 godz. przed południem odbędzie się w tutejszej kancelaryi licytacya realności w miasteczku Radziechowie pod l. d. 243 położonej, do sukcesorów Jana Ratysława należącej, na 800 złr. oszacowanej. Takowa jest do księgi gruntowej miasteczka Radziechowa zaciągnięta, i będzie sprzedaną w jednym terminie licytacyjnym za cenę szacunkową lub wyżej takowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Radziechów, dnia 29. czerwca 1871.

(1681 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4724 cyw. C. k. sąd pow. w Rohatynie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wys. skarbowi pocztowemu odbytego poczmistrza rohatyńskiego p. Wincentego Makarewicza należącej się kwoty 871 złr. 80 ct. w. a. wraz z kosztami egzekucyjnemi w kwocie 8 złr. 63 ct. i 7 złr. 7 ct. w. a. przemusowa sprzedaż realności pod l. k. 346 w Rohatynie położonej do małżonków p. Wincentego i p. Maryi Makarewiczów jako ich własność należącej, dnia 30. sierpnia 1871, dnia 27. września 1871 i dnia 25. października 1871 każdym razem o 9 godzinie przed południem w tutejszym sądzie się odbędzie.

Za cenę wywoławczą służyć ma wartość szacunkowa w kwocie 1500 złr. w. a., wadyum zaś wynosi 10 proc. ceny wywołania w gotówce, lub w papierach państwowych, lub w listach galicyjskiego ziemskiego Towarzystwa kredytowego według kursu dziennego lub też w książeczkach kasy oszczędności podług kwoty imiennej.

Gdyby na pierwszych dwóch terminach za tę realność nikt ceny wywołania lub wyższej nie ofiarował, sprzedaną zostanie ta realność na trzecim terminie bez względu na wartość szacunkową za cenę, którąkolwiek chęć kupienia mający za nią ofiaruje — Resztę warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny i akt oszacowania można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub w odpisach odjąć.

O tej licytacyi zawiadamia sąd wszystkich hypotecznych wierzycieli do rąk własnych, tudzież tych, którymby obwieszczenie licytacyjne w przepisanym czasie doręczonem być nie mogło, lub którzy by po dniu 12. sierpnia b. r. do ksiąg gruntowych weszli, do rąk kuratora c. k. notaryusza p. Wincentego Kniaziołuckiego z Rohatyna.

C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 30. czerwca 1871.

(1662 3—3) **Edykt.**

Nr. 8117 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu dozwala celem ściągnięcia sumy wekslowej 405 złr. w. a. razem z 6% odsetkami od 29. września 1867 tudzież kosztów sądowych w kwocie 9 złr. 38 ct. i kosztów egzekucyi w kwotach 6 złr. 74 ct. i 9 złr. 99 ct. w. a. jako też kosztów egzekucyi teraźniejszej w kwocie 17 złr 37 ct. w. a. przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 133 w Zabójkach ciało tabularne nie stanowiącej dłużników Wolfa Kahany i Sary Kahany własnej na rzecz proszącego Abrahama Kittner, która to publiczna sprzedaż w następujących terminach tj. dnia 7. września, 28. września i 20. października 1871 każdą razą o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Jako cenę wywołania realności pod l. sp. 133 w Zabójkach leżącej, ustanawia się kwota 171 złr. w. a. jako aktem oszacowania wyprowadzona wartość, niżej której szczona realność w obu pierwszych terminach sprzedaną nie zostanie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 20% sumy szacunkowej tj. kwotę 34 złr. 20 ct. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, albo w gotówce lub też w publicznych papierach i książeczkach kas oszczędności złożyć, które najwięcej ofiarującemu zatrzymane i w cenę kupna wliczone, reszcie zaś licytantów po odbytej licytacyi zwrócone zostanie.

Tarnopol, dnia 5. lipca 1871.

(1663 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8361 cyw. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Edwarda Chłopickiego częściowego posiadacza dóbr Chlebowic świrskich, ktoren na wiosnę roku 1863 do powstania polskiego się przyłączył, i w potyczce pod Tuczapami ciężko raniony być miał, że żona jego p. Apolonia Chłopicka pod dniem 27. października 1870 do L. 8761 podanie o uznanie go za zmarłego i rozwiązanie ślubów małżeńskich z nim zawartych celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego wniosła.

Wzywa się zatem Edwarda Chłopickiego, aby w przeciągu roku się jawił, lub w inny sposób sądowi, albo też postanowionemu mu kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Wesołowskiego z substytucyą p. adw. Dr. Warteresiewicza kuratorowi o życiu swojem doniósł, ileże w przeciwnym razie sąd na ponowne żądanie Apolonii Chłopickiej do dalszego postępowania o uznanie go w powyżej wskazanym celu za zmarłego, przystąpi.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 31. grudnia 1870.

(1664 3—3) **Edykt.**

L. 5627. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. Ludwikę i Antoninę Sokołowskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci niewiadomych ich spadkobierców, że przeciw nim p. Dr. Kornel Lewicki o wykreślenie z ceny kupna dóbr Sokołówki i Choderkowiec kolokowanych w tabeli płatniczej z dnia 31. maja 1865 l. 3715 na 16 miejscu sum 1076 zł. 33$^1/_4$ kr., 175 zł. 35 kr. wal. a. 1650 złp. i 1650 złp. pod dniem 24. czerwca 1871 do l. 5627 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wiesienia obrony na dzień 7. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych pp. Ludwiki i Antoniny Sokołowskich, a w razie ich śmierci tychże spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępywania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Billeta z substytucyą p. adwokata krajow. Dra. Warteresiewicza za kuratora nieznanym pozwanym ustanowił z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami się zgłosili albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi tutejszemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego
Złoczów, dnia 24 czerwca 1871.

(1665 3—3) **Edykt.**

L. 11109. C. k. sąd deleg. miejski cywilny zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Kantego i Kunegundę Żuławskich małżonków względnie ich spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim Mikołaj Antoni dw. im. Gąsiorowski i Maryanna Popiel o uznanie przedawnienia prawa żądania sumy 93 zł. 25$^1/_4$ kr. mon. k. czyli 107 zł. 26$^2/_4$ kr. m. k. i przyznanie na własność przekazanej indemnizacyi dóbr Zbydniowa wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do sumarycznej rozprawy na dzień 1. sierpnia 1871 w c. k. sądzie deleg. miejskim w Krakowie wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Jana Kantego i Kunegundy Żuławskich małżonków względnie spadkobierców i prawonabywców nie jest wiadomem, przeto ces. król. sąd w celu zastępowania pozwanych jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Zyblikiewicza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem ces. król. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 11. lipca 1871.

(1670 3—3) **Edikt.**

Nr. 39995. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird über das gesammte bewegliche, und das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25ten December 1868 Nr. 1 R. G. Bl. vom Jahre 1869 gelegene unbewegliche Vermögen der Handelsgesellschaft Gebrüder Kanner in Lemberg, dann derer persönlich haftenden Gesellschafter Gerson Kanner und Isaac Kanner der Concurs eröffnet, zur Leitung desselben der k. k. Landesgerichtsadjunct Samolewicz als Concurs-Commissär und Hr. Landesadv. Dr. Rappaport mit Substituirung des Landesadv. Dr. Schrenzel als einstweiliger Vermögensverwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert bei der, auf den 2. August 1871 um 4 Uhr Nachmittags angeordneten Tagfahrt, unter Beibringung der, zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Bewege, über dessen Bestätigung, oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf bei diesem Landesgerichte nach Vorschrift der Concurs-Ordnung bei Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile, zur Anmeldung und in die Tagfahrt, welche auf den 25. September 1871 um 9 Uhr Vormittags bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangsbestimmung zu bringen.

Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters und die Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte wären, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt, als eine Vergleichstagfahrt nach §. 68 der Concurs-Ordnung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concursverfahrens werden in die Gazeta lwowska erfolgen.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 9. Juli 1871.

(1671 3—3) **Edykt.**

L. 7597. C. k. obwodowy w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że rozpisana na zaspokojenie wierzytelności Markusa Gorlitzera w kwotach 5000 zł. i 5000 zł. z prum. uchwałą z dnia 25go kwietnia 1871 l. 3804 na dzień 26go lipca i 30go sierpnia 1871 przymusową sprzedaż trzech części dóbr Podmichale do spadku po Izaaku Spatz należących tymczasowo wstrzymaną zostaje.

Sambor, dnia 10. lipca 1871.

(1656 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 28879. W celu zabezpieczenia budowy regulacyjnej na Wiśle pod Płaszowem w cenie fiskalnej 9852 złr. 45 ct. odbędzie się w starostwie krakowskiem 11. sierpnia r. b. publiczna licytacya za pomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy przeglądać można w rzeczonem starostwie dokąd także oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 5 procentowe wadyum w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12. w południe.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 12. lipca 1871.

(1608 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 1113. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kossów wird bekannt gemacht, daß zur Befriedigung der durch Cipre Krömer ersiegten Forderung pr. 70 fl. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Schuldner Mojsej Seńczuk gehörigen sub CNr. 6 in Sokołówka gelegenen, einen Tabularkörper bildenden Realität in drei Terminen, d. i. am 10. und 31. August und 14. September 1871 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth von 486 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist schuldig als Vadium den zehnten Theil seines Anbothes, d. i. den Betrag pr. 49 fl. öst. W. in Baaren, in Staatspapieren, galiz. Grundentlastungs-Obligationen oder galiz. Pfandbriefen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung ersichtlichen Tagescourse zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten hingegen gleich zurückgestellt werden wird.

3. Ist der Ersteher verpflichtet, den Kaufpreis nach Abzug des Vadiums binnen 30 Tagen nach Rechtskraft des den Licitatiosact genehmigenden Bescheides bei Gericht zu erlegen, oder mit Einwilligung des Executionsführers mit einem gleichen Betrage seiner Hypothekarforderungen zu verrechnen.

In dem Falle, als der Executionsführer diese Realität erstehen sollte, wird demselben freistehen, den Kaufpreis mit seinen Hypothekarforderungen zu compensiren

4. Nach Berichtigung des ganzen Meistbothes oder Verrechnung nach der obgedachten Bestimmung wird dem Bestbiether das Eigenthumsdecret der erstandenen Realität ausgefertigt, und dem Ersteher der physischen Besitz dieser Realitär resp. der Grundwirthschaft übergeben.

5. Diese Grundwirthschaft wird in zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, am dritten Termine hingegen auch unter dem Schätzungwerthe veräußert werden.

6. Sollte aber der Ersteher der dritten Licitationsbedingung nicht nachkommen, so wird auf seine Gefahr und Kosten die erwähnte Grundwirthschaft in einem einzigen Termine um welchen immer Betrag veräußert werden

7. Die Erwerbsgebühr von dem Licitationsacte hat der Ersteher zu tragen.

8. Die auf dieser Grundwirthschaft haftende Steuer hat der Käufer vom Tage der Besitzübernahme zu tragen

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kossów, am 20. Juni 1871.

(1617 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2358. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni że w drodze egzekucyi prawomocnego tutejszego wyroku z dnia 26go maja 1869 l. 1690 5000 złr. a. w. z 4% od dnia 24go maja 1864 bieżącemi odsetkami z potrąceniem jednak od narosłych odsetków tej kwoty, jaka k. item udowodnioną będzie, że tytułem należytości skarbu od powyższej sumy w zastępstwie za legataryusza zapłaconą została, tudzież celem zaspokojenia kosztów egzekucyjnych pierwej w ilości 8 złr. 16 ct i 13 złr. 27 ct. niemniej kosztów egzekucyjnych obecnie w ilości 448 złr. 97 ct a. w. przyznanych, przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Toustobaby z przyległościami Korzowa i Zawadówka mianowicie I i IV schedy tychże w powiecie Podhajeckim położonych Dom. 261 pag. 51 n. 45 haer. własność Leizora Feuersteina stanowiących dóbr się rozpisuje i że celem przedsięwzięcia tej licytacyi dwa termina na dzień 5go września 1871 i 17 października 1871 każdą razą o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym się wyznacza przy których to terminach dobra te pod następującemi warunkami sprzedane zostaną:

1. za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 99.176 złr. 80 ct za którą to cenę lub wyżej takowej dobra te w powyższych terminach sprzedane zostaną. Gdyby nikt cenę wywołania nie ofiarował natenczas postanawia się celem ułożenia łagodniejszych warunków termin na dzień 19 października 1871 o godz. 10 przed połud. w sądzie tutejszym

2. Chęć kupienia mający winien dziesiątą część ceny wywołania t. j. 99:7 złr 68 ct. gotowemi pieniądzmi lub w listach zastawnych gal. tow. kredytowego lub banku hipotecznego lub w obligacyach indemnizacyjnych gal według tychże ostatniego kursu złożyć.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie pierwszą połowę ceny kupna w dniach 30 po przyjęciu do wiadomości sądowej aktu licytacyjnego do depozytu sądowego złożyć.

4. Po złożeniu pierwszej połowy ceny ofiarowanej kupiciel w fizyczne posiadanie kupionych dóbr na własny koszt wprowadzonym będzie i od tego czasu wszystkie dochody i ciężary do niego należyć będą.

5 Na drugą połowę ceny kupna kupiciel obowiązanym będzie w terminie pod 3 wskazanym skrypt sądowi przedłożyć, samą zaś cenę kupna z odsetkami w dniach 30 po odebraniu tabeli płatniczej do depozytu sądowego złożyć do tego czasu jednak 5% odsetki od takowej półrocznie z góry opłacać.

6 Skoro kupiciel warunkom powyższym zadość uczyni dekret własności kupionych dóbr jemu wydanym zostanie i wszystkie ciężary z wyjątkiem ciężaru n. 4 on intabulowanego z kupionych dóbr wykreślone zostaną Gdyby zaś kupiciel warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, natenczas na jego koszt i niebezpieczeństwo relicytacya tych dóbr rozpisaną zostanie i kupiciel za wszelką szkodę nietylko złożonem wadyum ale także całym majątkiem odpowiedzialnym będzie.

Co do reszty warunków odseła się chęć kupienia mających do aktów sądowych.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się strony i wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, wszystkich tych wierzycieli zaś którzy dopiero po 1 marca 1871 do tabuli weszli lub którymby z jakiejbądź przyczyny uchwała licytacyjna albo wcale doręczoną nie została lub wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła przez kuratora w osobie p. adw. dra. Bilieta z substytucyą p adw. dra. Heynego nadanego i przez edykta

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów 15 marca 1871.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Maj. des Kaisers! Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß die auf der letzten Seite der Nr. 33 des Journals „Figaro" gebrachte bildliche Darstellung mit der Ueberschrift „Die Alte: Sagens mir Lorenz rc. bis — kriegt die letzte Oehlung" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe nad Ordnung nach §. 303 St. G. begründe, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, den 17. Juli 1871.

Boschan mp. Dr. v. Seau mp.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des 16. Heftes der periodischen Druckschrift „Romane à la Paul de Kock", enthaltend den Roman „Die Schwestern der Nacht das Vergehen gegen die öffentliche Sittlichkeit nach §. 516 St. G. begründe, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird. (1685)

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 17. Juli 1871.

Boschan mp. Dr. Seau mp.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.